A°. 1838. N°. 87.

DINGSDAG, DEN 30sten OCTOBER.



Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 27 *October* 1838.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de na te meldene Slaven, te weten:

1o. JOANNES VITUS JANSSEN, voor den Slaaf *Anthonie* [illegible], aankomende de ROOMSCH CATHOLIJKE KERK en LIEFDE FONDS.

2o. NATAANAEL VOLLENBEER, GREGORIE CARBE DE L'ISLE en JOHANNES ZWIEP, eigenaren van en voor den Slaaf *Flink*.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 18 Augustus 1838.

Duitsche Berigten.

FRANKFORT, 11 Julij.

De door den Straatsburger aanslag berucht gewordene Kolonel *Parquin* heeft aan de redactie van de *Augsb. Allg. Zeitung* den volgenden brief, uit Arenenberg van den 4den Julij gedagteekend, toegezonden, welke in dit blad in deszelfs oorspronkelijken (franschen) tekst is opgenomen.

Mijnheer de Redacteur!

»In naam van den Prins *Napoleon*, protesteer ik ten plegtigste tegen de veronderstelling, dat het vlugschrift van den Heer *Laity* in het licht zou zijn gegeven met het doel om tot eene omwenteling in Frankrijk aan te zetten. — De Prins heeft in de openbaarmaking van dit geschrift toegestemd, omdat het een man van eer niet mogelijk is te dulden, dat boosaardige aantijgingen de openbare denkwijze op een dwaalspoor zouden brengen. Na het voorgevallene te Straatsburg, heeft men herhaaldelijk beweerd, dat het eene dwaasheid van den Prins was geweest den aanslag te ontwerpen, en dat de uitvoering er van onhandig was geweest; dat hij bij zijne in vrijheidstelling zich zwak zou hebben betoond en verbindtenissen jegens de regering, vóór zijn vertrek naar Amerika, zou hebben aangegaan. Moest hij dit alles lijdelijk toezien, zonder te gedoogen dat men hierop antwoordde? Neen. Men verdraagt den blaam, omdat dit gewoonlijk het doel is van den overwonnene; maar de verdraaijingen van daadzaken wijst men te regt, waartoe het slechts noodig is de waarheid te doen kennen. — De meest geladene stukken uit het vlugschrift van den Heer *Laity* (de proclamatien) zijn door het gouvernement zelf openbaar gemaakt; waarin bestaat dan zijn aanslag? Wij kunnen niet gelooven dat men iemand in staat van beschuldiging zal stellen omdat hij de artikelen uit de dagbladen van het gouvernement overneemt; wij kunnen niet gelooven dat de zedeleer uit de staatkunde geweerd zoude zijn en dat de overtuiging geen invloed meer zoude hebben op de uitspraak der regters. — Ik eisch van uwe onpartijdigheid, Mijnheer de Redacteur, dat gij dezen brief in uwe eerstuitkomende nommer zult plaatsen. Ontvang, enz.

G. PARQUIN,
Officier van het legioen van eer.

— Een Duitsch dagblad bevat het volgende artikel:

De Koning van Saksen heeft op zijne reis naar Dalmatie eenen merkwaardigen uitstap gedaan naar het woeste en oorlogzuchtige volk der Montenegrijnen, hetwelk in zijne bergkloven geene opperheerschappij erkent (ofschoon het zich onder die van Rusland gesteld heeft) en alleen zijnen opperste priester of bisschop (door hem Wladika genaamd) gehoorzaamt. Deze, onderrigt van het voornemen des Konings om de hoofdplaats van het gewest te bezoeken, begreep denzelven aan de grenzen te moeten ontvangen, hetwelk eerst door de aanzienlijken des lands niet goedgekeurd werd, maar later toch gebeurd is. De bisschop in persoon heeft den Koning aan de grenzen begroet, en hem een uitstekend paard aangeboden, waarmede hij den steilen gevaarlijken weg over de voetpaden in het gebergte veilig kon afleggen. Het geleide dat den Koning omringde, trachtte hem door het onophoudelijk losbranden der geweren eer te bewijzen, waarbij evenwel niemands leven veilig was, daar er niets anders dan met scherp geschoten werd. Ter halver wege tusschen de hoofdstad, of beter het hoofddorp Cettigne (want eene stad bestaat in het landje niet), was een maaltijd gereed gemaakt, uit een gebraden schaap bestaande, dat in zijn geheel op een grooten houten schotel opgedragen werd. Daar er geen messen of vorken aangeboden werden, bleef het onaangeroerd staan, tot dat iemand uit 's Konings gevolg met zijne sabel het dier klein maakte, en de gasten in staat stelde om zich met hunne vingers te bedienen. Het avondeten te Cettigne daarentegen was geheel op de Europesche wijze ingerigt en door eenen Franschen kok uitstekend toebereid. Voor den Koning was een zeer goed slaapvertrek gereed gemaakt, maar zijn gevolg moest zich met stroo op den grond behelpen. Dit bezoek des Konings is voorzeker een buitengewoon verschijnsel en mag een groot waagstuk genoemd worden. Zijn verheven stand beschermde hem niet bij den woesten, wraakzuchtigen en bloeddorstigen aard van een volk dat nog geene beschaving hoegenaamd kent, welks land slechts zeer zelden door een vreemdeling, en nog nooit door eenen Vorst bezocht is, en hetwelk alle vreemden als spionnen beschouwt en zoekt te weren.

— MILAAN, 12 Julij. Alles doet voor de aanstaande krooning eene grootsche, het nationale gevoel streelende ontwikkeling van pracht en glans voorzien, die zich tot in het bloeijende gebied van kunst en nijverheid zal toonen. De sedert eenige weken geslotenen Dom is in eene werkplaats van honderden vlijtige handen herschapen, om, onder de leiding van den door zijne dekoratien voor onze Scala beroemd geworden Sanquirico versierd, in eene betooverende pracht voor den koning de met gouden, zijden en fluweelen sluijerijen te vertoonen. In het koninklijke paleis schildert de aan verbeelding zoo rijke Hayez het medaljon in de troonzaal *a fresco*. Ornago, wiens roem tot over de Alpen is gedrongen, zendt zijne grootendeels voor de opsiering der zalen op het paleis bestelde, wonderschoone met goud en kleurschakering bewerkte stoffaadjen herwaarts. Van alle gebouwen, waar de kroningstogt voorbij trekt, zullen ten minste de voorgevels nieuw geschilderd worden; ook de voortreffelijke Porta Romana ondergaat herstel. Eene afdeeling pioniers is onlangs uit Verona aangekomen, om de tot hun vak behoorende werken tot stand te brengen. Tien duizend guldens zijn bestemd, om een aantal behoeftige meisjes op de eene of andere wijze een bestaan te verschaffen; zeventig duizend lire zullen besteed worden aan eenen *corso notturno*; dertig duizend aan een feest in de Scala, en nog veel andere aanzienlijke sommen tot verschillende verlustigingen. De groote mis van Bergamo, die op 22 Augustus een begin neemt, is door onzen onderkoning tot 22 September verlengd, om H. H. M. M. gelegenheid zouden hebben om gedurende de feesten ook Bergamo een bezoek te geven.

— MUNSTER, 30 Junij. De geneeskundige regering heeft dezer dagen de volgende bekendmaking uitgevaardigd: »De ondervinding heeft geleerd dat de scheve houding der kinderen bij het schrijven en teekenen, als wanneer veelal de regter schouder rijst, terwijl de linker daalt, zeer ligt eene afwijking van den ruggegraat naar de regterzijde ten gevolge heeft en ook nadeelig werkt op de borstorganen. Om deze reden moet in de scholen gelet worden, dat de kinderen bij het schrijven en teekenen het papier niet scheef, maar regt voor zich leggen, den regter elleboog zooveel mogelijk tegen de regterzijde houden en het ligchaam regt doen blijven. De kerkleeraars en schoolopzigters zullen de schoolmeesters hierop doen acht geven en bij hun schoolbezoek toezien dat dit voorschrift stiptelijk worde opgevolgd.

Belgische Berigten.

BRUSSEL, 9 Augustus.

Met opzigt tot de audientie van den Belgischen gezant bij den Sultan, deelt de *Moniteur* nog het volgende artikel uit den *Independant* mede: »Deze audientie," zegt dit blad, »welke na de sluiting van het verdrag plaats greep, is eene ongewone en veel beteekenende daadzaak. Tot op den aanvang der audientie vertoefden de baron O'Sullivan, de burggraaf Vilain XIIII en de markies van Rodes een uur lang bij Said-bey, die hun kostbare tabakspijpen en koffij in [illegible] vercierde kopjen deed aanbieden. Het gesprek met Reschid pacha onderscheidde zich in niets van dat met een Europeschen minister; want hij spreekt zeer goed Fransch. Said-bey daarentegen spreekt alleen Turksch en kon derhalve ook slechts door de tusschenkomst van Reschid pacha aan het onderhoud deel nemen. Op den weg naar de audientiezaal ging men eerst door eene groote, en vervolgens door eene kleinere zaal, uit welke men een prachtig van matige ruimte binnentrad, waar de sultan op

eenen divan was gezeten. Drie of vier jonge lieden stonden hem ter zijde. In den loop van het gesprek maakte de sultan de opmerking, dat van alle talen de Fransche de meeste algemeen verspreid was, en dat hij daarom ook verscheidene jonge lieden dezelve deed leeren. De baron O'Sullivan antwoordde, dat de vreemde gezanten geenen beteren vertolker hunner gevoelens dan Reschid Pacha vinden konden. Toen de gezant wilde afscheid nemen, beval de sultan hem in het vertrek binnen te leiden, waar zijn portret hing; even zoo deed hij hem tot eene wandeling in den tuin van het paleis uitnoodigen, hetwelk gezegd wordt eene buitengewone eerbewijzing te zijn. Na de wandeling deed Said-Bey hem zijn [illegible] tot het [illegible]. Voor, dat de Baron O'Sullivan afscheid nam, verklaarde hij nog, dat hij gereed was, de voorwaarden, die den grondslag tot een handelstractaat uitmaken zouden, in te dienen; waarop Reschid pacha antwoordde, dat hij dezelve zoude in ontvangst nemen. Twee dagen voor deze voorstelling waren de voor den sultan bestemde geschenken in diens paleis gebragt geworden; zij waren door den dragoman en een anderen bij het gezantschap aangestelden persoon begeleid; ook zij werden op de voorkomendste wijze onthaald, en ter bezigtiging van des Sultans portret uitgenoodigd, waarbij de sultan te kennen gaf, dat hij hen niet zoude vergezellen, opdat zij te beter over het gelijkende zijner afbeelding mogten kunnen oordeelen.

— Reeds vroeger is gemeld, dat eenige hoofdhoofdige revolutionairen te Brussel eene commissie uit hun midden hebben benoemd, ten einde het gastmaal te regelen, hetwelk zij aan de provinciale raden van Limburg en Luxemburg, bij hunne verschijning aldaar, wilden geven. Uit de thans ontvangene Brusselsche bladen van den 26sten Julij blijkt, dat deze commissie aan den minister de Theux de kerk der Augustijnen te Brussel (die verscheidene jaren voor de Protestantsche eeredienst is gebruikt) gevraagd heeft, om daarin dit feest te houden. De minister had echter op deze en dergelijke aanvragen een weigerend antwoord gegeven. Hij had wel — ten minste volgens den *Belge* — warme belangstelling in het lot der Limburgers en Luxemburgers doen blijken, maar tevens te kennen gegeven, dat de vertooning ten hunnen behoeve eene vrije uitdrukking van den volksgeest moest zijn, waarop dus de bewindslieden geenen invloed behoorden uit te oefenen. Overigens blijft het nog zeer onzeker, of de genoemde provinciale raden wel in het eigenlijke doel van hunne komst, namelijk het aanbieden van adressen aan Vorst Leopold in persoon, tegen de zoogenaamde verbrokkeling van het grondgebied, zullen slagen. Die Vorst werd den 27sten Julij in het kamp van Beverloo verwacht, en scheen zich vervolgens naar Oostende te zullen begeven. In brieven uit dat kamp klaagt men dat de soldaten veel door de koude nachten lijden, zoodat er vele zieken onder hen kwamen. Ook de oogziekte tastte velen der aldaar verzamelde krijgslieden aan. Den 30sten of 31sten Julij zouden de regementen, die thans het kamp van Beverloo uitmaken, van daar wegtrekken, om door andere vervangen te worden. Drie bataljons van het 3de regiment jagers te voet en een bataljon van het 4de van linie zouden uit het kamp naar Venlo trekken, om aldaar in bezetting te blijven.

Fransche Berigten.

Parijs, 20 Julij.

In het *Journal du Havre* leest men:

De brik *la Bisagna*, die Rio-Janeiro den 28sten verlaten heeft, brengt het berigt aan dat den 20 Meiteen afgezant van den gouverneur Rosas aan den admiraal Leblanc de aanneming van de voorwaarden des traktaats had doen kennen, welke het Argentynsche bestuur aanvankelijk van de hand had gewezen.

De jongste berigten uit Buenos-Ayres, over Rio Janeiro in Frankrijk ontvangen, verhalen nochtans, dat ten gevolge der toetreding van Rosas tot de voorstellen van den admiraal Leblanc, de vijandelijkheden der blokkade geschorst waren. In de wanhopige gesteldheid, waarin zich de stad Buenos-Ayres bevond, was deze vreedzame uitkomst niet moeijelijk te voorzien, en de gouverneur Rosas, die, minder dan elk ander, zich nopens de gevolgen van zijnen tegenstand bedriegen konde, zoude zich misschien het nuttelooze en belagchelijke der krijgszuchtige proclamatien hebben kunnen besparen, waarmede hij, gedurende de blokkade, de onder zijnen invloed staande dagbladen heeft doen opvullen.

— Over Marseille heeft men berigten uit Alexandrie tot den 27sten Junij, waaruit blijkt dat van den 21sten tot den 25sten dier maand te Kaïro een hevige brand heeft gewoed, waardoor 5 of 600 huizen vernield zijn. Het geheele kwartier der Franken of Europeanen is in de asch gelegd. Volgens sommigen is de brand in eene Roomsch-Katholijke kapel, doch volgens anderen op een terras ontstaan. Velen schrijven deze ramp aan kwaadwilligheid en aan eene soort van wraakneming van den Sultan op zijnen weerbarstigen leenman, den Onderkoning van Egypte, toe. Zooveel schijnt zeker, dat er te Kaïro gedurende den brand groote wanorde heeft geheerscht, en dat het volk veeleer aan plundering, dan aan het stuiten der vlammen heeft gedacht. Eerst, nadat de Onderkoning, die zich te Alexandrie bevond, een zijner vertrouwelingen met onbepaalde magt had afgezonden, is men, met hulp van troepen, en door het omverhalen van huizen, er in geslaagd, om de vlammen te stuiten.

Engelsche Berigten.

Londen, 18 Julij.

Bij voortduring hebben er feesten ten hove en bij verschillende hooge corporatien plaats. Op de meeste derzelve bekleedt de maarschalk Soult een' eersten rang, en laat dezelve, op de wenschen, die zijnen koning gedaan worden, niet na voor het heil van Engeland en deszelfs jeugdige Koningin te antwoorden. Eerstdaags begeeft de hier met zooveel onderscheiding onthaalde krijgsman zich naar Liverpool, werwaarts hij eene noodiging heeft ontvangen.

Gisteren heeft de maarschalk in de tuinen van Vauxhall den grooten zoogenaamden Nassauschen luchtbol, waarin zes personen gezeten waren, zien opstijgen. Deze tuinen waren te dezer gelegenheid met driekleurige vlaggen versierd. Meer dan 10,000 aanschouwers waren vereenigd. De maarschalk werd met luide vreugde kreten ontvangen.

— De hertog van Nemours heeft gisteren zijn afscheidsgehoor bij H. M. op Windsor gehad, en zal morgen de terugreis naar Parijs aannemen.

— Lord Melbourne heeft gisteren avond in het hoogerhuis zijne ontevredenheid over de voordragt en aanneming der amendementen van lord Lyndhurst in de wet, nopens de Iersche gemeentebesturen, te kennen gegeven, met betuiging nogtans, dat deze amendementen hem, minister, niet weerhielden, om de wet verder te doen behandelen. Bij het voorstel tot de derde lezing zou hij evenwel op zijne beurt eenige wijzigingen voorstellen.

— De jongste berigten uit Lissabon, tot den 25sten Julij, spreken steeds van in omloop zijnde geruchten nopens nieuwe zamenzweringen in die stad. De Charteristen beschuldigen de patriotten, dat dezelve de Koningin wilden afzetten, en de staatsregeling van 1820 uitroepen; de patriotten verweten de andere partij, dat deze voornemens is de Koningin tot oppermagtige beheerscheres te verklaren.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den Nd. Am. Brik *Cygnet*, Kapt. C. Fitz, van Boston, hebbende 25 dagen zee; Passagier: de Heer Joseph Tyndall Tapin.

UITGEKLAARD.

Den 18den dezer, de Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, naar Saramacca en de Zeekust.

Den 20sten, het Schip *de Jonge Arie*, Kapt. I. Hus, naar Amsterdam; lading: 328 vaten Suiker en 2 leggers Rum.

Idem, de Nd. Am. Brik *Salem*, Kapt. E. Upton, naar Salem; lading 130 vaten Melassie.

Idem, de Nd. Am. Brik *Adriatic*, Kapt. T. Curtis, naar Gloucester; lading 178 v. Melassie.

Idem, de Sloep *de Nes*, Kapt. E. R. Taylor, naar het Neder-District Nickerie.

Idem, de Schoener *Jan Ernst*, Kapt. J. A. de Hazeth, naar Curaçao.

Den 22sten, het Schip *Rio de Janeiro Paket*, Kapt. B. M. Corbiere, naar Amsterdam; lading: 289 vaten Suiker, 3 balen heele en 2 dito gebroken koffij, 20 balen cacao en 4 dito vuile Katoen en 2038 ℔ oud Koper.

Idem, de Engelsche Sloep *Water-Witch*, Kapt. G. Fraser, naar Demerary.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.